

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424010089
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6424010089.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 6. augusta 2025, v trestnej veci obžalovaného A. A. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 24. apríla 2025, sp. zn. 1T/4/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. A. a prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presnejšie nezisteného času konca roku 2020 do 17. 07. 2023, v byte na adrese B. C. D. E. XXX/XX A. F. B. G., vulgárne nadával a opakovane, aj pod vplyvom alkoholu, fyzicky napádal svoju manželku H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. G., I. J. K. E. XXXX/X a to tak, že ju udieral rukami po celom tele, dával jej facky, údery pästami alebo kopance, pričom jej pri týchto fyzických útokoch spôsobil zranenia, na základe ktorých musela vyhľadať lekárske ošetrovanie, kde však lekárom vždy uviedla, že tieto zranenia si spôsobila sama a tieto fyzické útoky nikdy neoznámila na polícii, v presne neistenom čase, po predchádzajúcej hádke, ju sotil, pričom sa udrela do kolena, kde jej podľa lekárskej správy zo dňa 31. 12. 2020 spôsobil pomliaždenie kolena, dňa 19. 04. 2023 na lekárskom ošetrovaní uviedla, že spadla vo vani a rozbila si hornú peru, avšak k danému zraneniu došlo po tom, čo jej obvinený dal facku a rozťal jej peru, kde jej podľa lekárskej správy zo dňa 20. 04. 2023 bola spôsobená trzná rana na hornej pere v dĺžke cca 1 cm, pričom tieto jeho fyzické útoky sa stupňovali a ich dôvodom bola jeho žiarlivosť, taktiež jej zakazoval sa kontaktovať so svojim otcom, rovnako tak jej zamedzil používanie sociálnych sietí, pričom toto jeho správanie vyvrcholilo dňa 17. 07. 2023, kedy v poobedňajších hodinách zo žiarlivosti ju opäť doposiaľ nezisteným spôsobom fyzicky napadol, pričom jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžadovali lekárske ošetrovanie, kde podľa lekárskej správy zo dňa 17. 07. 2023 poškodená utrpela otras mozgu a subdurálne krvácanie po úraze s predpokladanou dobou liečenia do 10 dní, na základe čoho musela byť hospitalizovaná na chirurgickom oddelení A. B. A. F. B. G..

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 9. júna 2025. V úvode popísal výrok napadnutého rozsudku okresného súdu a dodal, že vyššie uložený trest považuje za neprimerane mierny, a to jednak z dôvodu dlhodobého týrania poškodenej, ako aj z dôvodu závažnosti fyzických útokov, zvlášť závažnosti posledného útoku dňa 17. júla 2023, kedy v poobedňajšie hodinách zo žiarlivosti opäť obžalovaný A. A. fyzicky napadol svoju manželku H. A., pričom jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžadovali lekárske ošetrovanie, kde podľa lekárskej správy zo dňa 17. júla 2023 utrpela otras mozgu a subdurálne krvácanie po úraze s predpokladanou dobou liečenia do 10 dní, na základe čoho musela byť hospitalizovaná na chirurgickom oddelení A. B. A. F. B. G.. Pokračoval, že napriek tomu, že znaleckým skúmaním u poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, tento nie je z hľadiska právnej kvalifikácie relevantný, nakoľko základná skutková podstata trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona nevyžaduje, aby páchatel spôsobil takýto následok. Z toho teda vyplýva, že syndróm týranej osoby nie je znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Zo zabezpečených dôkazov však vyplýva, že správanie obžalovaného A. A. voči poškodenej sa vyznačovalo trvácnosťou, intenzitou. Je zrejmé, že svojej manželke H. A. opakovane vulgárne nadával, bil ju, zakazoval jej stretávať sa s rodinnými príslušníkmi. Verbálne ataky nepriaznivo vplývali na jej psychickú pohodu. Aj napriek skutočnosti, že domáce násilie sa nedeje verejne a pred svedkami, teda zväčša je latentné, deje sa za zavretými dverami domácnosti, z výpovede tak poškodenej, ako aj svedkov L. M., D. M., M. M., vyplýva násilné správanie obžalovaného A. A. voči poškodenej, ktorí si zároveň aj všimli zmeny v správaní poškodenej a to, že obmedzila kontakty s rodinou, vzdala sa všetkých kamarátok, nikam nechodila a podobne. Zo záverov znaleckého posudku č. 83/2023 vypracovaného znalcom z odvetvia psychiatrie C. J. N. vyplýva, že u poškodenej H. A. nezistil žiadnu duševnú poruchu, ani žiadny izolovaný psychopatologický symptóm, ktoré by mohli vzniknúť v kauzálnej súvislosti s konaním obvineného. To však nevyklučuje, že správanie obvineného jej mohlo spôsobiť ujmu v psychologickú rovine - teda ako prirodzenú reakciu na jeho správanie. Nebol u nej zistený syndróm týranej osoby, ani posttraumatická stresová porucha. Zo záverov znaleckého posudku č. 82/2023 vypracovaného znalcom z odvetvia psychiatrie C. J. N. ďalej vyplýva, že u obžalovaného A. A. nebola zistená duševná porucha v pravom slova zmysle. Konanie obvineného nebolo chorobne motivované. Jeho ovládacie schopnosti mohli byť vplyvom skonzumovaného alkoholu znížené, avšak len ľahko, forénzne nevýznamne. Jeho rozpoznávací schopnosti boli v čase spáchania trestného činu plne zachované. Závislosť od alkoholu, či iných psychotropných látok u obvineného nebola zistená. Jedná sa u neho o problémové požívanie alkoholu s občasnou behaviorálnou desreguláciou s agresívnejšími formami správania sa. Pobyt obvineného na slobode zo psychiatrického hľadiska nepovažuje znalec za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhuje uloženie žiadnych liečebných opatrení. Okresný prokurátor má za to, že trest uložený obžalovanému vyššie uvedeným rozsudkom je neprimerane mierny, nakoľko násilnosť konania obžalovaného voči poškodenej postupne gradovala, preto je vzhľadom na zásady ukladania trestov potrebné zdôrazniť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Poukázal na to, že záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanov pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácii trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu, okrem iného, určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2014, sp. zn. 1To/68/2014). Vzhľadom na celkové vystupovanie, správanie sa obžalovaného, ako aj vzhľadom na závery vyššie uvedených postupov, je treba brať do úvahy primeranosť trestu na nápravu obžalovaného. Útoky obžalovaného A. A. voči H. A. pretrvávali od roku 2020 až do dňa 17. júla 2023, kedy bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4Tp/40/2023 zo dňa 20. júla 2023, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, vzatý do väzby. Samotná poškodená v prípravnom konaní uviedla, že jej spolužitie s A. A. sa postupne zhoršovalo, je strašne žiarlivý, veľa sa kvôli tomu aj hádali, pričom jej nadával a aj fyzicky ubližoval. Viackrát bola aj na lekárskom ošetrovaní, ale vždy uviedla, že sa zranila sama. Naschvál jej pribuchol ruku do zárubne, dal jej takú facku, že spadla a o vaňu si rozbila ústa. Nepamätá si presne

čo sa stalo 17. júla 2023, prebrala sa až na zemi, asi spadla na zem, keď ju udrel, tiekla jej krv z nosa a bolela ju hlava vzadu. Háдали sa zase kvôli tomu, že na ňu bezdôvodne žiarlil. Okresný prokurátor záverom uviedol, že neprimeraným trestom podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa rozumie taký trest, ktorý je z pohľadu zásad ukladania trestov uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona, čo do jeho druhu alebo výmery príliš prísny alebo príliš mierny. Povedané inými slovami, odvolací súd môže z tohto dôvodu zrušiť výrok o treste a uložiť nový trest iba vtedy, ak je medzi uloženým trestom a trestom, ktorý by pri správnom postupe podľa uvedených zákonných ustanovení upravujúcich zásady ukladania trestov mal byť uložený, výrazný (prílišný) rozdiel (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2016, sp. zn. 2To/17/2015).

Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/4/2024 zo dňa 24. apríla 2025 vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

Rozsudok vo výroku o treste napadol odvolaním aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 7. mája 2025 a toto následne doplnil o dôvody písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. júla 2025. V úvode popísal výrok napadnutého rozsudku s tým, že trest odňatia slobody uložený uvedeným rozsudkom považuje za neprimerane prísny a rovnako považuje za neprimerane dlhú dĺžku ustanovenej skúšobnej doby. Doplnil, že nenapáda výrok o vine, ani výrok o uložení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zopakoval, že uložený trest odňatia slobody a súdom stanovenú dĺžku skúšobnej doby považuje za neprimerane prísne. Má za to, že súd pri použití ustanovení týkajúcich sa mimoriadneho zníženia trestu, ktoré v predmetnom prípade aplikoval, mohol vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, uložiť trest odňatia slobody v nižšej výmere (v súlade s ustanovením § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona) s uložením kratšej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Upresnil, že odvolaním napáda výlučne neprimeranosť trestu čo do jeho výšky, teda výmery trestu odňatia slobody a dĺžky ustanovenej skúšobnej doby. Za plne opodstatnené a správne považuje uloženie trestu s podmieneným odkladom jeho výkonu (namieta len dĺžku trestu a skúšobnej doby), nakoľko na podmienený odklad výkonu trestu boli splnené zákonné podmienky a okolnosti prípadu jeho uloženia v celom rozsahu odôvodňovali, nakoľko trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom by bol jednoznačne neprimerane prísny a v predmetnom prípade by nebol nevyhnutný. Za potrebné ďalej obžalovaný považoval uviesť, že súd v predmetnom prípade správne aplikoval moderačné ustanovenie spočívajúce v mimoriadnom znížení trestu a ustanovenie § 49 Trestného zákona týkajúce sa podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Má však zato, že súd jednoznačne mohol, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a pomery osoby obžalovaného, uložiť trest odňatia slobody v nižšej výmere a so stanovením kratšej skúšobnej doby (túto stanovil v maximálnej možnej dĺžke s uložením probačného dohľadu), ako tomu bolo v napadnutom rozhodnutí, pričom súd sa s touto otázkou nevysporiadal dostatočným spôsobom. Súd sa dostatočným spôsobom nezaoberal a neprihliadal na tvrdenia a argumenty, uvedené obhajcom obžalovaného na hlavnom pojednávaní a neprihliadal komplexne na okolnosti predmetného prípadu. Pri posudzovaní každého prípadu je potrebné postupovať výlučne podľa zákonom stanovených zásad trestného konania a ukladania trestov v rozsahu potrebnom pre spravodlivé, zákonné, objektívne rozhodnutie s prihliadnutím na zistený skutkový stav (a okolnosti). Súd síce v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza svoje úvahy ohľadom výmery uloženého trestu odňatia slobody a dĺžky ustanovenej skúšobnej doby s uložením probačného dohľadu, ktorými sa mal spravovať, no tieto podľa názoru obžalovaného nesprávne vyhodnotil. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že sa ku spáchaniu skutku (trestného činu v rámci uplatňovanej právnej kvalifikácie v podanej obžalobe), ktorý mu bol kladený za vinu v celom rozsahu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom na hlavnom pojednávaní urobil neodvolateľné vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté. Má za to, že pokiaľ sa jedná o ukladanie trestu, jednoznačne bolo potrebné a možné uloženie trestu s podmieneným odkladom, nakoľko na takýto postup sú splnené zákonné podmienky a odôvodňujú to aj pomery páchatel'a a okolnosti prípadu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný a nebolo by to v tomto prípade ani spravodlivé. Žije riadnym usporiadaným životom, má stabilné rodinné, sociálne a pracovné zázemie. Rovnako uložením príliš prísneho trestu, je okrem osoby obžalovaného, postihnutá samozrejme aj jeho rodina, najmä jeho dve deti ako aj stará matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a stará sa o ňu. V zmysle zásady personalit'y trestu by mal trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pokiaľ sa jedná o pomery obžalovaného tak len v krátkosti uviedol, že nebol

nikdy trestne stíhaný ani odsúdený, viedol riadny život, jednalo sa o prvé takéto previnenie, každý môže urobiť v živote chybu, z ktorej má ponaučenie do konca života a on si túto chybu priznal v celom rozsahu. Pred svojím vzatím do väzby bol riadne zamestnaný, rovnako sa zamestnal okamžite po jeho nahradení väzby, žil rodinným životom, zabezpečoval od narodenia starostlivosť o dve maloleté deti, týmto sa venoval a riadne sa o ne staral, čo potvrdila aj poškodená. Staral sa o domácnosť, v domácnosti pomáhal poškodenej, domácnosť financoval a poškodenej poskytoval pomoc aj pri jej popôrodných ťažkostiach, aj v rámci jej liečby cukrovky, ktorou trpela. Žil teda riadny život, bol zamestnaný, staral sa o zabezpečovanie potrieb rodiny a domácnosti. Pokiaľ sa jedná o súčasné pomery obžalovaného, žije od nahradenia väzby v byte u svojej starej matky, je riadne zamestnaný, vzhľadom na jeho pracovné výsledky došlo k jeho povýšeniu. S poškodenou nie je v žiadnom kontakte, v tejto súvislosti dodržiava všetky súdom uložené obmedzenia a povinnosti. Rovnako považoval za potrebné uviesť, že manželstvo s poškodenou bolo súdom rozvedené, s rozvodom súhlasil, obidvaja žijú v inej domácnosti, teda nehrozí, že by sa vrátil do spoločnej domácnosti s poškodenou. Zároveň poukázal na skutočnosť, že už vyše 20 mesiacov od nahradenia väzby dodržiava uložené obmedzenia a povinnosti, podrobuje sa kontrole ich výkonu, po celú dobu vedie riadny život. Rovnako poskytuje súčinnosť a je v pravidelnom kontakte s probačným a mediačným úradníkom, ktorý vykonáva kontrolu a dohľad nad dodržiavaním obmedzení a povinností uložených súdom. Aj uvedené skutočnosti, keďže sa už teraz podrobuje kontrole formou probačného dohľadu svedčia v prospech toho, že pokiaľ ide o samotné uloženie trestu, boli splnené podmienky na jeho podmienený odklad. Poukázal taktiež na to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd okrem iného uviedol, že zohľadnil aj tú skutočnosť, že od momentu nahradenia väzby (25. október 2023) obžalovaný dodržiaval všetky uložené obmedzenia a povinnosti. Podľa názoru obžalovaného však uvedené skutočnosti nezohľadnil dostatočným spôsobom pri ukladaní trestu a nevysporiadal sa dostatočným spôsobom so skutočnosťou, že ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia už vyše roka a pol (už vyše 20 mesiacov) od nahradenia väzby dodržiaval a stále dodržiava uložené obmedzenia a povinnosti, podrobuje sa kontrole ich výkonu aj technickými prostriedkami (zariadenie na kontrolu nosí už vyše 20 mesiacov), po celú dobu vedie riadny život a má nad sebou dohľad probačného a mediačného úradníka. Rovnako poskytuje súčinnosť a je v pravidelnom kontakte s probačným a mediačným úradníkom, ktorý vykonáva kontrolu a dohľad nad dodržiavaním obmedzení a povinností uložených súdom. Aj uvedené skutočnosti, keďže sa v súčasnosti už vyše 20 mesiacov podrobuje kontrole formou probačného dohľadu svedčia v prospech toho, že pokiaľ ide o samotné uloženie trestu, boli splnené podmienky na jeho podmienený odklad, pričom však bolo potrebné pri ukladaní trestu vziať do úvahy ako okolnosť prípadu aj celkovú dobu od nahradenia väzby, počas ktorej sa podrobuje dohľadu, plní všetky uložené obmedzenia a povinnosti a podrobuje sa aj kontrole ich plnenia technickými prostriedkami. Vzhľadom na dobu, po ktorú sa už pred vydaním napadnutého rozhodnutia podroboval probačnému dohľadu, súd vôbec nemusel ukladať probačný dohľad nad jeho správaním, pričom uvedenú skutočnosť súd prvého stupňa dostatočným spôsobom nevzal do úvahy. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Následne dodal, že súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia síce uviedol z čoho vychádzal pri úvahách o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pritom spravoval, no tieto nevyhodnotil správne, pričom nevzal do úvahy a nehodnotil aj skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného a vo vzťahu k primeranosti nového trestu svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, čo považuje za vadu napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o spôsobenie následkov poškodenej, tak zo záverov znaleckého posudku č. 83/2023 zo dňa 18. novembra 2023 vypracovaného znalcom C. J. N., N. sa týka duševného stavu poškodenej okrem iného vyplýva (za predpokladu, že by sa obžalovaný dopustil nejakého konania), že u poškodenej neboli zistené prejavy žiadnej duševnej choroby ani izolovaného psychopatologického symptómu, ktoré by mohli vzniknúť v kauzálnej súvislosti s konaním osoby obžalovaného, u poškodenej sa jednalo o škodlivé užívanie alkoholu vzhľadom na to, že je liečená na diabetes mellitus I typu na inzulínovej liečbe a súčasťou liečby by mala byť úplná abstinencia od alkoholu, vyšetrením u poškodenej nebola zistená posttraumatická stresová porucha, ani žiadna iná duševná porucha či choroba, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s agresívnym správaním sa osoby obžalovaného k poškodenej. Je teda zrejmé, že poškodenej neboli spôsobené žiadne závažnejšie následky trvalého charakteru, čo vyplýva aj z vypracovaného znaleckého posudku. Nemenej podstatnú úlohu, ako to konštatoval aj súd prvého stupňa, mohlo zohrať aj správanie sa poškodenej voči obžalovanému (konzumovanie alkoholu a z toho vyplývajúce konflikty). Obžalovaný rovnako poukázal aj na závery znaleckého posudku č. 82/2023 zo dňa 17. novembra 2023, vypracovaného znalcom C. J. N., N. sa týka duševného stavu obžalovaného, z ktorých okrem iného vyplýva, že nebol zistený syndróm závislosti od alkoholu či iných psychotropných

látok, pobyt obžalovaného na slobode nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhuje uloženie žiadnych liečebných ochranných opatrení. Obžalovaný má za to, že by na jeho nápravu postačoval aj trest odňatia slobody v nižšej výmere a so stanovením kratšie skúšobnej doby, ako mu bol uložený napadnutým rozhodnutím.

Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody v nižšej výmere s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so stanovením kratšie skúšobnej doby.

Samostatným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.07.2025 sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj k podanému odvolaniu okresného prokurátora. Úvodom popísal výrok napadnutého rozhodnutia s tým, že odvolanie okresného prokurátora podľa jeho názoru nie je dôvodné. Ďalej obžalovaný v podstate zopakoval argumentáciu obsiahnutú v jeho odvolaní voči napadnutému rozsudku. Zdôraznil, že aj keď obžalovaný namieta dĺžku trestu a skúšobnej doby, je jednoznačne toho názoru, že na podmienený odklad výkonu trestu boli splnené zákonné podmienky a okolnosti prípadu jeho uloženie v celom rozsahu odôvodňujú. Má za to, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom by bol jednoznačne neprímerane prísny. Opakovane poukázal na všetky okolnosti prípadu, svoju osobu v tom zmysle, že sa pri ňom jedná o bezúhonného človeka, nebol nikdy v minulosti trestne stíhaný, ani odsúdený, vedie riadny život a riadne pracuje. Dodal, že mu bol uložený dosť vysoký trest so stanovením maximálnej možnej dĺžky skúšobnej doby a s uložením probačného dohľadu, ktorý považuje za neprímerane prísny. Aj keď sa nestotožňuje s výškou uloženého trestu, nakoľko ho považuje za neprímerane prísny, v celom rozsahu sa stotožňuje s uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Zdôraznil, že u poškodenej nebola zistená posttraumatická stresová porucha, ani žiadna iná duševná porucha či choroba, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s agresívnym správaním sa osoby obžalovaného k poškodenej. Pokiaľ teda okresný prokurátor v odvolaní poukazuje na to, že uložený trest je neprímerane mierny, obžalovaný má naopak za to, že vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, nie je dôvod na vyhoviecie jeho odvolaniu, nakoľko trest nie je neprímerane mierny.

Navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, poškodenej a splnomocnenca poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že považuje uložený trest za neprímerane mierny z dôvodov ako je uvedené v odvolaní, navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a žiadal, aby krajský súd rozhodol vo veci sám tak, že uloží obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody. Súčasne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného, na rozdiel od okresného prokurátora má za to, že sú v danej veci dôvody, aby krajský súd znížil výmeru uloženého trestu a určil kratšiu skúšobnú dobu bez uloženia probačného dohľadu. Má za to, že nie sú dôvody, aby obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest, ako to žiada okresný prokurátor. V podrobnostiach zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť, napadnutý rozsudok vo výmere o treste zrušiť s tým, že krajský súd vo veci rozhodne sám, uloží obžalovanému miernejší podmienený trest s kratšou skúšobnou dobou a bez uloženia probačného dohľadu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali okresný prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora ani odvolanie obžalovaného neboli podané dôvodne.

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už

nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť. Za predmetný skutok ustanovuje v § 208 ods. 3 Trestný zákon trestnú sadzbu od 7 rokov do 15 rokov. Okresný súd správne u obžalovaného vzhľadom na dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a nezistil žiadnu prítiažujúcu okolnosť.

Krajský súd v úplnej zhode s názorom okresného súdu má za to, že uloženie trestu, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, by nezodpovedalo okolnostiam konkrétneho prípadu a pomerom obžalovaného a bolo by v danom prípade neprímerane prísne. Krajský súd má za to, že okresný súd správne pri určovaní výmery trestu odňatia slobody pristúpil k aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Možnosť jeho aplikácie videl správne okresný súd v okolnostiach prípadu ako i v pomeroch obžalovaného a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie jeho rozsudku na strane č. 5 ods. 1 až 4. Krajský súd zdôrazňuje, že i keď týranie trvalo dlhšiu dobu, u poškodenej sa neprejavil syndróm týranej ženy, intenzita konania obžalovaného teda nemala závažnejšie následky trvalého charakteru. Navyše, ako ďalej správne podotkol okresný súd, určitú, nemenej podstatnú úlohu, mohlo zohrať aj správanie sa poškodenej voči obžalovanému, a to konzumovanie alkoholu a z toho vyplývajúce konflikty. V úplnej zhode s okresným súdom má potom krajský súd za to, že prevýchovu obžalovaného dostatočne splní podmienený trest odňatia slobody s uloženým probačným dohľadom a hrozba jeho výkonu, pokiaľ by obžalovaný v skúšobnej dobe nevedel riadny život a neplnil jemu uložené obmedzenia. Krajský súd si na základe vyššie popísaných okolností daného prípadu teda neosvojil argumentáciu okresného prokurátora uvedenú v jeho odvolaní o potrebe uloženia nepodmieneného trestu obžalovanému. Rovnako sa krajský súd nestotožnil ani s názorom obžalovaného prezentovaným v jeho odvolaní o možnosti uloženia mu miernejšieho trestu. Ako už vyššie uviedol krajský súd, obžalovanému bolo možné za skutok, ktorý spáchal, uložiť trest odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov. Krajský súd na tomto mieste zdôrazňuje, že okresný súd dôvodne aplikoval v danom prípade mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona a na základe jeho aplikácie pri zohľadnení všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela uložil obžalovanému zákonný, spravodlivý a jednoznačne primeraný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného trestným zákonom vo výmere 4 roky, pričom ani krajský súd nezistil žiadne ďalšie dôvody, prečo by mal byť obžalovanému uložený ešte miernejší trest.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolania okresného prokurátora a obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.